

Θελήματα καὶ ἠμπορεῖς νὰ σπρώχνῃς καὶ νὰ κρημνίζῃς ὅσα θέλῃς. Ἄ, χὰ, χὰ!»

Καὶ ἀμφοτέροι ἀνεκάγχασαν.

«Λοιπὸν, εἴμεθα σύμφωνοι, εἶπεν ὁ Νῶε, ὅτε ἐπανήλθεν ἡ Καρλόττα. Τί ὥρα αὖριον;

— Εἰς τὰς δέκα, εἶναι καλά; Καὶ ἀπαντήσαντος τοῦ Νῶε καταφατικῶς, ὁ Ἰουδαῖος προσέθηκε· — Τί ὄνομα θὰ εἶπω τοῦ φίλου μου;

— Ὁ κύριος Μπόλτερ, ὑπολαβὼν εἶπεν ὁ Νῶε, ὅστις ἀνέμενε τοιαύτην ἐρώτησιν. Ὁ κύριος Μαυρίκιος Μπόλτερ ἰδοὺ καὶ ἡ κυρία Μπόλτερ.

— Κυρία Μπόλτερ, δοῦλός σας ταπεινός, εἶπεν ὁ Ἰουδαῖος χαιρετίσας ἀστεῖως αὐτήν. Ἐλπίζω ὅτι θὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ σας γνωρίσω καλλίτερον ἐντὸς ὀλίγου.

— Ἦκουσες τί εἶπεν ὁ κύριος, Καρλόττα; ἠρώτησεν ὁ Κλαίουπολ διὰ φωνῆς ἡχηρᾶς.

— Ναι, ἀγαπητέ μου Νῶε», εἶπεν ἡ Καρλόττα τείνασα αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Ὁ κύριος Μαυρίκιος Μπόλτερ, ὁ ποτὲ Κλαίουπολ, στραφείς τότε πρὸς τὸν Ἰουδαῖον, «Αὐτὸ εἶναι τὸ χαϊδευτικὸν μου ὄνομα... καταλαμβάνετε; εἶπε.

— Καταλαμβάνω, καταλαμβάνω ἐξαίρετα, ἀπεκρίνατο ὁ Ἑβραῖος, καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἔλεγε πλέον τὴν ἀλήθειαν. Καλὴν νύκτα! καλὴν νύκτα!»

*Ἐπιταί συνέχια.

**Π

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἑστίας εἶχε λεύκωμα, ὅπερ προσπαθεῖ νὰ πλουτίξῃ δι' αὐτογράφων ἐπιστήμων ἀνδρῶν. Δι' ἀνευδότης ἐπιμονῆς εἶδε τὰς σελίδας αὐτοῦ κοσμουμένας ὑπὸ πολλῶν ἐν εὐφημαῖς φερομένων ὀνομάτων. Ἐκ τοῦ Μουσείου τούτου δὲν ἔκρηπε νὰ λείπῃ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πολυγραφωτάτου καὶ γνωστοῦ ἰδίως εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον μυθιστοριογράφου Παύλου Φεβάλ. Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἑστίας ἔγραψε πρὸς τὸν χριεστάτον συγγραφέα, παρακαλῶν αὐτὸν ἄνευ περιφράσεων νὰ τὸν τιμῆσῃ διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐνὸς αὐτογράφου. Ὁ συντάκτης τῶν Ἀποκρύφων τοῦ Λονδίνου ἀπήντησε διὰ τῆς ἐξῆς εὐφρεστάτης ἐπιστολῆς, ἣν δημοσιεύομεν ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ἐν μεταφράσει.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΦΕΒΑΛ

A Monsieur Paul Diomède

Athènes.

Cher Monsieur,

Je suis bien ravi d'être connu si loin de la boutique de mon libraire, et votre nom m'apporte une bonne odeur d'Illiade qui met en danse toutes les cordes classiques de ma mémoire. Merci de votre sympathique salut, fils de Tydée, et mes meilleurs compliments.

PAUL FÉVAL.

P. S. S'il vous reste quelques unes des flèches de Philoctète ou un petit morceau du Palladium, envoyez moi ces curiosités, car moi aussi je suis collectionneur. Mais vous n'êtes peut-être que le Diomède de Thrace, celui qui faisait manger des hommes à ses chevaux. Les temps sont bien changés

depuis votre règne, Sire : ce sont les hommes qui mangent les chevaux,—dure viande, au XIXe siècle, à Paris.

Φίλε Κύριε,

Χαίρω μανθάνων ὅτι εἶμαι γνωστός τόσον μακρὰν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ βιβλιοπώλου μου καὶ τὸ ὄνομά σας μὲ φέρει γλυκὺ τι ἄρωμα Ἰλιάδος δονοῦν πάσας τὰς κλασικὰς χορδὰς τῆς μνήμης μου. Εὐχαριστῶ διὰ τοὺς εὐπροσηγόρους χαιρετισμούς σας, υἱὲ τοῦ Τυδέως, καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰς ἐγκαρδιωτάτας προσησεις μου.

ΠΑΥΛΟΣ ΦΕΒΑΛ.

Υ. Γ. Ἐὰν σὰς ἀπέμεινε κανὲν ἐκ τῶν βελῶν τοῦ Φιλοκτήτου, ἢ μικρὸν τι τεμάχιον τοῦ Παλλαδίου, ἀποστείλατέ με τὰ ἀξιοπεριεργα ταῦτα εἶδη, διότι καὶ ἐγὼ ἔχω τὴν μανίαν τῶν συλλογῶν. Ἴσως ὅμως δὲν εἴσθε ὁ τυδεΐδης Διομήδης, ἀλλ' ὁ Διομήδης τῆς Θράκης, ὅστις παρέθετε πρὸς τροφὴν ἀνθρώπους εἰς τοὺς ἵππους του. Οἱ καιροὶ βίξικώς μετεβλήθησαν μετὰ τὴν βασιλείαν σου, Μεγαλειότατε. Κατὰ τὸν 10^ο αἰῶνα οἱ ἄνθρωποι τρώγουσι τοὺς ἵππους, τραχὺ κρέας, εἰς Παρισίους.

Ἐνῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΔΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΟ

[Μετάρρασις Γ. Ζωηιοῦ.]

57.

Οἱ ἄνθρωποι σεμνύνονται, τὰ μεγάλα αὐτῶν ἔργα ἐπιδεικνύοντες. Ταῦτα ὅμως πολλάκις δὲν εἶναι προθέσεων μεγάλων ἀποτελέσματα, ἀλλὰ τύχης εὐεργετήματα.

58.

Ὡς φαίνεται, τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων πρυτανεύουσιν ἀγαθοὶ ἢ κακοὶ δαίμονες, πρὸς οὓς ὀφείλεται μέγα μέρος τῶν ἐπιγίνων καὶ τῶν ψόγων, τῶν εἰς πᾶσαν ἡμῶν πράξιν ἀποδιδομένων.

59.

Καὶ ἐκ τοῦ δυστυχεστάτου συμπτώματος δύναται νὰ πορισθῇ ὁ φρόνιμος μικρὸν ἢ μέγα ὄφελος· ὁ δὲ ἀνόητος καὶ τὸ εὐτυχέστατον συμβεβηκὸς κατὰ τῆς κεραλῆς αὐτοῦ στρέφει.

60.

Ἡ τύχη τὰ πάντα πρὸς ὄφελος τῶν ὑπ' αὐτῆς εὐνοουμένων τρέπει.

61.

Καὶ τὰ εὐτυχήματα καὶ τὰ δυστυχήματα τοῦ ἀνθρώπου ἐξαρτῶνται οὐχ ἥττον ἐκ τῶν ψυχικῶν αὐτοῦ διαθέσεων, ἢ ἐκ τῶν περιπετειῶν τῆς τύχης.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Ἡ δυστυχὴς μου σύζυγος, ἔλεγεν ἀνὴρ τις πρὸς ἰατρὸν ἐπίσημον, ἐροῦσέ μοι πάντοτε μήπως τὴν θάψουν ζωντανήν· σὰς παρακαλῶ νὰ ἐξετάσετε ἐπιμελῶς τὸ πτώμα της καὶ νὰ βεβαιώσετε τὸν θάνατον.